

עירובין יז: (תחילת הפרק) עד יט. (שורה ראשונה)

משנה

עושיין פסין לבירות

כמות הדיומדין:

ר' יהודה: 4 דיומדין.

ר' מאיר: 4 דיומדין ו-4 פשוטין.

מידות הדיומדין:

גובה: 10 טפחים. רוחב: 6 טפחים.

עובי: כלשהו.

רווח מקסימלי בין הקרשים:

ר' מאיר: 10 אמות.

ר' יהודה: $13\frac{1}{3}$ אמות.

מרחק מינימלי מן הבאר:

2 אמות (=ראשה ורובה של פרה).

מרחק מקסימלי מן הבאר:

ר' יהודה: עד בית סאתיים.

חכמים: כמה שירצה.

אין הכרח לומר שמשנתנו היא לא כחנניא, כיון ש"בור לחדוד ובאר לחדוד".

דעת חנניא - לא ניתן להכשיר בור בפסין.

אין הכרח לומר שמשנתנו לא כר"ע, כי ייתכן שמשנתנו לא עסקה בבור (בגלל שאין דינו אחיד).

דעת ר"ע - ניתן להכשיר בפסין את: באר הרבים, בור הרבים ובאר היחיד.

אין הכרח לומר שמשנתנו לא כריב"ב, כי ייתכן שאף משנתנו מתכוונת רק לבירות של רבים.

דעת ר' יהודה בן בבא - ניתן להכשיר בפסין רק את באר הרבים.

מימרות הנוגעות למילה "דיו":

1. דיומדין = דיו עמודין.

2. דיופרא (החייבת בדמאי) = אילן העושה דיו פירות בשנה.

3. דיו פרצוף פנים היה לו לאדם הראשון.

רב ושמואל נחלקו האם האשה נבראה מפרצופו של האדם או מזנבו של האדם.

דרשות ר' ירמיה בן אלעזר:

- כל אותן השנים שהיה אדם הראשון בנידוי הוליד (בש"ז שראה לאונסו) רוחין ושידין ולילין.
- מקצת שבחו של אדם אומרים בפניו וכולו שלא בפניו.
- אמרה יונה לפני הקב"ה: רבש"ע יהיו מזונותי מרויחין כזית ומסורין בידך ואל יהיו מתוקין כדבש ותלויין ביד בשר ודם.
- כל בית שנשמעין בו דברי תורה בלילה - שוב אינו נחרב.
- מיום שחרב ביהמ"ק דיו לעולם שישתמש בשם של שתי אותיות (י-ה).
- נתקלה בבל - נתקללו שכיניה, נתקלה שומרון - נתברכו שכיניה.

התנהגות ראויה:

- לא יהלך אדם אחורי אשה בדרך ואפילו היא אשתו.
- המרצה מעות לאשה מיד ליד בשביל שיסתכל בה - לא ינקה מדינה של גיהנם.
- אחרי ארי ולא אחרי אשה, אחרי אשה ולא אחרי עבודת כוכבים, אחרי עבודת כוכבים ולא אחרי ביהכנ"ס בשעה שמתפללין.

לדעת רב נחמן מנוח היה עם הארץ כיוון שכתוב שהלך אחרי אשתו. אך לדעת רנב"י לא היה עם הארץ, כי הכוונה בפסוק היא שהלך אחרי דברי ועצת אשתו.